

381
Илида аџас дукиме и младе
за моме се сврзет грабаме,
аи багуду кад ми се предаде,
Ер поносно снуо се извидне.

Камо среће дам вас се сада,
згѣ га нурин на продаю, зрене,
што дукме се оти моѣ старинот зѣда
намадини предаюти мене.

Како да е старо и многосто
неморох га продаи да потово,
трапиво њи, ани немим даузо
и да ветико сасвети да е ново.

Млади, млади, докле ти се даи
Андро не моѣ врѣмена губити
и давидни старци нека пак
Дукет што ми вер неморе шити.

Немаи трапиво старо, величидно.
и доштина младе, коѣ прати
Смѣх, веселе, тусѣо безоганство,
мо ти мртви, и вер ниѣ неметни.

Во нарави сретка радблудница
руфра е руфра, зоренод се ниѣла,
вруѣ мене она е кралица
Код год е меѣ дѣра дукиме.